

Á
hvíta
tjaldinum

Filmurin «48 tímar» hevur fyrri stuttum gingið í Leikhús Bio.

Somu fólkin, sum gjørdur tann filmin, hava gjørt henda: «Streets of Fire».

Hetta er ein filmur, har rokkónleikurin hevur eins stóran týðning fyrri gongdina sum myndirnar.

Filmurin líkist ikki nøkrum øðrum filmi. Í einum heimi úr royki og dampi, neonljósi og regnvátum gøtum (býurin er New York) royna trý fólk at bjarga

roksangarinnuni Ellen Aim, sum ein leðurjakkí hevur rænt.

Tey trý eru fyrrverandi drongur hennara, vinkona hansara, sum er í herinum og ófer at berjast og umboðsmaðurin hjá teirri rænda songkvinnuni.

Filmurin er gjørdur í myndasøgustíli, har eru hetjur og skálkar og nógvar klassiskar klisjeir. Stutt sagt kundi hetta verið eitt ævintýr, skrivað í Hollywood.

Úr túninum inn á gólvið

Túnadansur og regn hoyra saman.

Hetta hevur Lions Club Tórshavn ásannað tey 19 árin, túnadansur hevur verið í Kommunuskúlagarðinum.

Men í ár sleppa veðurgudarnir ikki at blanda seg uppi. Ti í ár verður túnadansurin innandura. Í Gundadalshøllini leygar-dagin 7. juni.

Í ár fer ágóðin til nýggja

grunnin, sum Føroya felag móti krabbameini hevur stovnað, og sum skal hjálpa teimum, krabbamein rakar.

Lutaseðlar verða sum vant seldir mánaðin fyrri túnadansin. Sælan byrjar í næstu viku.

Triggir vinningar eru: ein ferð fyrri tvey Vágar-Reykjavík-Vágar, ein oksafjórðingur og eitt føroyskt turt krov.

DYPPID Í DYRUPS

MÁLING TIL ØLL ENDAMÁL

ABC
MÁLING

Uppi á Hálsi - TLF. 16789
Tórshavn

Minningarorð um Hanne Amiri

Vit hava mist ein starvsfelaga, sum vit virdu ógvuliga høgt. Hanne undirvisti í fronskum í Høydølum, og var ikki bara dugnalig í fronskum máli, men dugdi at geva næmingunum lut í sínum stóra áhuga fyrri allari franskarí mentan og dagligum lívi í Fraklandi og øðrum londum, har franskt mál verður talað.

Eitt veldugt arbeiði gjørdi hon við at leggja til rættis tilfar sjálv og við at fáa til vega ljóðbond, ljósmyndir og filmir. Her fingur vit, starvsfelagar hennara, hugskot og hjálp til okkara egnu frálæru. Eisini var hon fús at fáa fólk henda vegin at siga frá, at lesa upp og framføra, og soleiðis setti hon stóran dám á dagligu gongdina í skúlanum.

Eisini uttan fyrri skúlan gjørdi Hanne eitt arbeiði, og fólk fingur eina hómung av hennara vitan og eldhuga m.a. í útvarpsendingum, sum hon legði til rættis.

Hanne var við liv og

sál upptikin av skúlanum og næmingunum og starvsfeløgnum. Virkin og altíð til reiðar at hjálpa og átaka sær uppgávur til felags endamál, at lurta eftir okkara trupulleikum og geva góð ráð.

Hjá tí, sum setir sær sjálvum so stór krav sum Hanne, er ikki altíð so lætt at liva, og vit vistu, at hon til tíðir ikki helt seg megna alt tað, sum hon hevði sett sær fyrri, og sum hon longdist eftir. Hóast hon elskaði náttúruna her, planturnar og ikki minst fuglarnar, og hóast hon átti nógvar vinir bæði í Føroyum og í Danmark, so hava eisini verið tungar latur, tá ið hon kendi seg einsamalla og heimleysa. So tungar, skilja vit nú, at hon orkaði ikki at bera tær.

So nógvar fingur vit frá Hanne, og vit harmast um, at vit ikki megnaðu at geva henni tað aftur. Vit sakna hana og vilja minnst hana við virðing og takksemi.

Starvsfelagar

Tey tilkomnu droyma eisini um kærleikan

— Filmsfelagið minnst Simone Signoret
við filmi frá 1980

Filmsfelagið fer at minnst fronsku leikkvinnuna Simone Signoret við filminum «Kæri ókendi» frá 1980.

Sýningarnar verða í Sjonleikarhúsinum leygar-dagin 3. kl. 16.00 og týs-dagin 6. mai kl. 20.00. (Ikki sunnudagin, sum lýst í skránni.)

Simone Signoret fekk longu, tá hon var ung, viðurkenning sum framúr góður leikari.

Í «Kæri ókendi» spælir hon Louise, sum býr

saman við bróðuri sínum Gilles. Hann er rørslutarnaður, fær ikki brúkt føtur-nar. Hon er um hann.

Bæði eru einsamøll. Tey royna at stytta sær stundir við at arga og finnast at hverjum øðrum. Kortini kunna tey ikki vera hin fyrriuttan. Vanarnir og gerandissíðir knýta tey saman.

So ein dagin setir Louise, kanska til stuttleikar ella kanska, tí hon keðir seg ov nógva, eina lýsing í bløðini: Einsamøll kvinna

vil koma í samband við...

Og svar fær hon. Frá beiggja sínum, Gilles.

Men av tí, hon brúkar dulnevi, veit hann ikki, hvør hon er. Tey fara nú at skriva hvørjum øðrum brev. Hon setir nýtt liv í dagdreyrnar hjá Gilles. Men samstundis fær hon høvi til at festa á pappir sín egna dreyrn um kærleika.

So kemur tann dagur, tá tey bæði skula hittast fyrstu ferð. Hon leigar ein sjónleikara at fara fyrri

seg. Men hetta gongst ikki ov væl.

Annar filmurin

Simone Signoret og leikstjórin Moshe Mizrahi kendust, tá tey fóru undir henda filmin. Ti í 1977 gjørdur tey filmin, sum á danskum eitur «Du har jo livet for dig». Hesin filmurin fekk árið eftir Oscarsheiðurslønina fyrri at vera besti útlendski filmurin tað árið.

«Kæri ókendi» er ein vakur filmur um eldri fólk, einsemi og kærleika. Hann varar 96 minuttir.

Nú fer at liða

Hetta verða næstseinastu sýningarnar hjá Filmsfelagnum í vár.

Seinasti filmurin á skránni, «Citizen Kane» hjá Orson Welles, sum eins og Simone Signoret doyði í fjør, verður 17. og 18. mai.

Fyri sýningina tann 17. verður aðalfundurinn 1986.

KÆRE UKENDTE
SIMONE SIGNORET